

փորձ այդպիսի հետազօտութեան, մատնանիշ կարող ենք անել Տեխնիկական, Գիւղատնտեսական և Աշխարհագրական ընկերութիւնների խառն ժողովը, որի մասին անցեալ անդամ հաղորդեցինք, և որը զբաղվեցաւ կովկասի տնային արդիւնաբերութեան հարցով։ Պէտք է խոսառվանել, որ մեր գրականութեան մէջ այդ կարեոր հարցի մասին ամիսով և ծանրակշիռ աշխատութիւններ և հետազօտութիւններ չը կան, թէև մեր պարբերական հրատարակութիւնների այդ մասը, որը միշտ աշխատել է ուսումնասիրել մեր երկրի տնտեսական կենաքը, շարունակաբար տեղեկութիւններ է հաւաքել այդ մասին։ Տնային արդիւնաբերութեան մասին ամիսով աշխատութիւններ չը կան և վրաց գրականութեան մէջ։ Այդ կողմից շատ ազքատ է և տեղական ուսուաց մասուլը, որը շատ թոյլ է եղել միշտ երկրի տնտեսական զրութիւնը ուսումնասիրելու մէջ։ Ուշադրութեան արժանի են միայն այն տեղեկութիւնները, որոնք գտնվում են «Նիւթեր Անդրկովկասի պետական զիւղացիների աշխատական կեանքի ուսումնասիրութեան հմամար» հետազօտութիւնների մէջ։ Այդ պատճառով հարկաւոր է ուշադրութիւն դարձնել յիշեալ ընկերութիւնների խառն ժողովի վրա, որին պ. Դիմուկեցան ներկայացրեց մեր երկրի տնային արդիւնաբերութեան հարցին վերաբերեալ մի զեկուցումն։ Ժողովին ներկայ էին շատ անդամներ։ Հարցը այնքան հետաքրքրական էր, որ հաւաքված էին և բաղմաթիւ հիւրեր։

Որուասատանում անային արդիւնաբերութեան ուսումնակրութեան համար յատկապէս հիմնված է մի յանձնաժողով Առեսորի և Մանուֆակտուրի խորհրդի մէջ, և որը ահա 12 տարի է իրան նուիրել է այդ կարևոր հարցին: Այդ յանձնաժողովի նախագահը, դիմելով մի առանձին գրութեամբ Տէխնիական ընկերութեանը, խնդրում է տարածել յանձնաժողովի աշխատութիւնները, որոնք արդէն 15 մեծադիր հասորներ են կազմում, և նպաստել յանձնաժողովին թէ տեղեկութիւններ հաղորդելով կովկասի անային արդիւնաբերութեան մասին, և թէ մասնանիշ անելով այն միջոցների վրա, որոնք յարմար կը լինեն այդ արդիւնաբերութիւնը ծաղկեցնելու համար: Ահա այդ հրաւերի առիթով Գիննգելատես կազմել է իր պեկուցումը: Զեկուցումը վերաբերում էր թէ յեշեալ յանձնաժողովի աշխատութիւններին, թէ կուժ

տրամաբանութեան—զոր գոռք լոդիկա կանուա-
նէք—նսխնական օրէնքներն:

Պօլսոյ հայ լրագիրներու մէջ հրատարակուեցաւ
մի քանի տարօրինաւկ պատասխաններ ընդդէմ
«Մշակի» «Քարոյականութիւննից զուրկ ազգեր»
յօդուածին, զոր արտաստած էր «Արևելք»: Խըր-
կուեցան նաև պատասխաններ առ «Արևելք»,
բայց այնքան տխմար էին այդ պատասխանները
զորս «Արևելք», բոլոր խոր բարի կամեցողութեամ-
սը կարող չեղաւ հրատարակել: Ամենէն իմաստու-
ոք կըսէր «Եթէ եւլուսացայիք չը յարգեն ու չը սի-
ուն զմեռ, ինչ երկիւու տանենք, մենք ալ զիրենք
չենք յարգեր, չենք սիրեր այսուհետեւ, թան իրենք
որկնչին»:—Ալրուն չէ:

Երկար կը մինի մի առ մի ներկայացնել ձեզ
հրատարակուածներն ու չը հրատարակուածներն,
ևնչ որ կը խօսովի դեր ու դէմ այդ յօդուածին,
այց աւելորդ չեմ մեպեր ամփոփ գաղափար մը
ուուլ ի Պօլմայրուցուած առարկովիմներուն,
ճանդերծ մի քանի մաննական դիտողովիմներովէ
Եյդ յօդուածը զբաղեցուց ու կը զբաղեցնէ տակա-
ին ձեր հասարակաց կարծիքն ու ձեր մամոց
աշնազան ներկայացուցիչներն, իսկ մեղ համար
սրդէն հին աղջաց պատմովիմն եղած է: Այն-
ան վարժ ենք շուտ մոռնալու, տղոց նման կամ
իիլսովիայներու:

Երեք զլիսաւոր մասերու կրնանք բաժնել
Մշակիւ-ի յօդուածի դէմ տրուած պատասխան-
երն:

Ա. թէ ամէն ժողովուրդ ունի իւր մեծ թերու-
թիւններն, իւր անքարոյականութիւններն, հետևա-
ար հայն ալ ունի այդ թերութիւններն, ուստի
էտք չէ ցաւել և զայրանալ:

Բ. Եթէ օտարագլերը չը սիրեն, չը յարգեն Հա-
կոբը, փոխադարձաբար մննք ալ, կոթիւնելով Աս-
ուածաշունչին ակն ընդ ական, ատամն ընդ ատա-
մն պատուերին, չենք սիրեր, չենք յարգեր զմեզ
սիրոց և ոռ առողու առողու:

Արքունիկ առ յարգող ազգերը: կամ
Գ. Անպատեհ է, անքաղաքաղիտական է մեր- մտա-
սպառանոց պատ տալ առանձին մեջ առանձին:

ասալի անսային արդիւնաբերութեան այժմեան դը-
ուութեանը, և թէ այն միջոցներին, որոնք հարկա-
որ են անտեսութեան այդ ճիշդը զարգացնելու
ամար: Տնային արդիւնաբերութիւնը առանձին
շահակութիւն ունի մեր ժողովրդեան անտեսա-
լամ բարեկեցութեան համար: Մեր երկրի բնական
և կլիմայական պայմանները այդպիսի ուղղութիւն
ու տուել գործին: Տնային արդիւնաբերութիւնը
աշարժեցնելով կարելի կը լնի աելլի սերս կապել
մեր գիւղացուն իր հողի հետ, մասնաւանուց որ մէջ
մէջ զեռ չը կաց գործարանական արդիւնաբերու-
թիւն: Կովկասի մի քանի աելլերում, սրտել հո-
գագործութիւնը չէ ապահովացնում գեղջուկի
հեանքը, նա ստիպված է թողնել գիւղը, և հեռու-
ուելոր գնալով, պարապելի զանազան գործելով:—
այդ հանգամանքում տնային արդիւնաբերութիւնը
ամենակարծ ճանապարհն է գիւղացուն այդպիսի
թափառական:— Ավասակար պարապմոնքից ազա-
տելու համար: Տնային արդիւնաբերութեան օդ-
ուակարութեան վրա խօսելուց յետոյ, գեկուցանու-
թը անցաւ այն հարցին, թէ ինչ գուութեան մէջ է
այժմ այդ գործը Ռուսաստանում: Ցիշեալ յանձ-
աւտովորովը կազմու և հրատարակել է մի պրօ-
գամա, թէ ինչպէս պէտք է ուսումնասիրել տնա-
խն արդիւնաբերութիւնը. հրատարակած են զա-
լալան ձեռն արկն եր ժողովրդի համար *):
անձնաժողովը ունի իր գործականները Ռուսաս-
տանի զանազան կողմերում, որոնք գրամական
աւ վարձատրութեամբ ուսումնասիրում են տե-

Ականս անսային արդիւնաբերութիւնները: Արդէն
սումնավորութիւնները է Մօսկվայի, Խերսոնի, Կովկա-
սովի, Վիժեգորովի, Տուլի, Զերնիվովի և ուրիշ
տա նահանգների անսային արդիւնաբերութիւննե-
րը և հաւաքած շատ թանգարվին տեղեկութիւններ:
Նցնելով մեր երկրի անսային արդիւնաբերութեան
արցին, զեկուցամովը հաղորդեց իր հաւաքած
եղեկութիւնները այդ մասին: Այդ տեղեկութիւն-
ները հաւաքած և գուրս էին բերած զիստորա-
էս «Նիւթեր Անդրկովլասի պետական գիւղացի-
*) Լաւ կը մինէր, իթէ այդ ձևոնարկները և
րողուաման, մի քանի յարմար փոփոխութիւնների
սթարկված, թարգմանվելն հայերէն, իբրև ն մ ու շ
տարածվէին մեր ժողովրդի և գաւառական ե-
տասարդութեան մէջ: Թարգմաննել ցանկացողնե-
րը թող վամնն «Մշակի» խմբագրութեան և կա-
զող են ստանալ թէ այդ ուսուրակները և թէ ու-
շ հարկաւոր տեղեկութիւններ:

Անմերն, եթէ երբեք ունենք, վասն զի օտար բոյակ զգեր կարող են նկատողութեան առնուլ այդ կը մ

շնել մեր վրայէն, ինչոր վասակար է մեզ: Աբէտք
Նախ ըսենք որ այս երեք առարկութիւնները
բար կը ջրեն: Եթէ ամէն աղգեր ունեն՝ այն
որութիւնները զօր մնենք ունենք, կը նշանակէ
բաղդակից ենք, ուստի անոնք այլ ևս զմեղ
ն արհամարհէր: Բայց եթէ այդ օտար աղգերն
ենց աչքի գերանը չը տեսնելով զմեղ կը մեղա-
նեն, ոչ ապաքէն մենք ալ կարող ենք զանոնք
յարգել և չը սիրել: Եւ եթէ զանոնք չը յար-
գով և չը սիրելով գործը կը լմնայ, ուրիշն
չ հարկ երկիւղ ունենալու թէ օտարաղջիններ
ողեկանալով մեր պակասութեանց զմեղ կարհա-
րհնեն: ոչ ապաքէն մենք ալ աղատ ենք զանոնք
համարհէր:

Եթէ այսպէս իրարու միացնենք այդ երեք ա-
սրկութիւնները, նոքա զիրար կը ջնջեն, և մենք
ոտի կրնանք եղրակացնել թէ աղատորին կրնանք
մել մեր թերութեանց վրայ առանց երկնչելու
արհներէն:

Այսպէս ընդհանուր եղրակացութիւն մը հանելէ
ոչ, առանձին առանձին, ներքնապէս քննոնք
դ առարկութիւնները:

Ա. Ամեն ազգ ունի իւր թէրութիւնները, իւր և պատութիւնները:—Այս առարկութեան ոչինչ ու կատար պատասխաննելու, զի այն ճշմարտութիւնները մեղաւ:

Է որոց մասին խօսելն աւելացրդ է։ Սակայն փոխան
հն գոռավորի մէջ հռապարականիու պատճե

Հս սողովը ի մէջ հրապարակախօս, քարոզիչ,
ունագիր պարտականութիւն կը ստանձնեն բա-
կանացնել իրենց ժողովուրդը: Ոչ մէկ ֆրանսա-
կարող է տրամադրանել թէ՝ այս ինչ մոլովթիւ-
ղոր ունեն ֆրանսացիք, ունին նաև խտալցիք,
նաբար ամելորդ է հետամուռ լինել որ ֆրան-
իք փրկուին այդ մոլովթիւնն: Առած մը կայ
ամէն ոչչար իւր ոտքէն կը կախին, այսպէս
ամէն ժողովուրդի համար: Ոչ ֆրանսացիներն

անգղիստերը պարտականութիւն մը ունին ները գ
ծել մեր հոգուց փրկութեան և ոչ ալ մենք ցոյց տ

ի մնտեսական կեանքի ուսումնասիրութեան անհրաժեշտութիւններից: Պէտք է ասած, այդ տեղեկովթիւնները շատ անչափ նիւթ ներկայացնում միայն, և կարող են միայն ազայում պէտք գալ այդ հարցի ուսումնասիրթեան համար: Այդ պատճառում թէ ժողովուրանկարող էր այդ տեղեկովթիւններից մի եղայութիւն դուրս բերել, և թէ կարևորութիւն ի այսանոր մի առ մի յիշելու և նշանակելու թերը և տեղեկովթիւնները:

Նային արդիւնաբերութեան կամունաւոր ուսումնասիրութիւնը մեր մէջ զեռ նոր է սկավում այդ սկզբնաւորութեան հետ միասին պէտք է մնանիշ անել այն միջոցների վրա, որոնք է ձեռք առնվին նրա զարգացման համար: Միջոցներից զիսաւորները հետևալիներն են: Նել անային այս կամ այն արդիւնաբերութիւնուցանող դպրոցներ, պատրաստել մասնաւորութիւններ և զրկել երկրի այդ կողմից նաևոր տեղերը. հիմնել անային արդիւնաբերութիւն զբաղարաններ, մուգէումներ, ցուցահաներ, պահեստներ. բանալ գիւղական կրեղին հիմնարկութիւններ. տարածել ժողովրդի գեղեցիկ և յարմար նկարներ և օրինակներ: Ին արդիւնաբերութիւններ այս կամ այն առելի նաևոր ծխուր տաննեղել տարրական ժողովրդագլուխութիւններում միայն առաջատար է ամսնագիրը: Վերջապէս ամսնագիրը առ այդ ամսում են եւ սկան մի քանի երկիրներում: Վերջապէս ամսնագիրը առ ամսնագիրի առաջարկութիւնը ամսնագիրը:

Անել անսային արդիւնաբերութեան ուստամատի-
կի համար և այդ բանի մէջ առաջին պար-
ուրութիւններից մէկը ընկնում է Գիւղամսուե-
ան, Տեխնիկական և Աշխարհագրական ընկե-
րութիւնների վրա:

Պ. Պ.

Պողոսը վիճաբանութեան ենթարկեց հարցը, և
ձևայն այն միտքը յայտնեց, որ պէտք է անմի-
ջութիւն ձեռք առնել հետազոտութեան դրծը, մի-
ամայն համոզված լինելով, որ արդիւնաբերու-
թի միջով մեծ նշանակութիւն ունի և ա-
մեծ նշանակութիւն կարող է ունենալ մեր
ի տնտեսական զարգացման համար: Ժողովը
եց մի յանձնաժողովի որի պարտաւորութիւնն
ուրաստել պատասխան ընկերութեան ստա-
գուութեան, և առհասարակ մի որոշ կարծիք
մեր երկրի մասային արդիւնաբերութեան
մասակիութեան և նրա զարգացման համար

կանոթիւնը։ Ամեն ազգի մամուլ իւր ազգը մասնակն աշն, հե-

է լոել, այն զերաղանց պատճառին համար դիշ աղգեր ալ ունին այդ թերութիւններն, ուրիշ աղքեր որք մասնաւրապէս մեզ օներէ եկած, օտարներու մաքքան կը կրեն, աբար պէտք է որ բնաւ աղմուկ չը հանենք: Այս գույքը սիֆիլիզը, որ կը կոչով «գաղան ախտ», երբ ճարակի ժողովուրդի մը մէջ ապէս և նիվթապէս մահաբեր է այդ ժողովին, և միանգամայն սանպատութիւնն կը բերէ: Խստ ունեցաղ մը չամաչիր ոչ մէկէն, խակիլի զ ունեցաղը կամաչէ նոյն խակ իւր ընաց մէջ: Արդ սիփիլիզը տարածուած է ողնեսէ կը տարածովի թրքա-չայաստանի և այ քաղաքներն ու զիւղերն: Այժմ կը հարց-այսպիսի պարագայի մը մէջ Բնչ է մասնովին աւկանութիւնը: Պէտք է որ մամուլը հետևալ արանութիւնն ընէ: Ատելով որ՝ այդ ախտը կը կրէ օտար մնուն ետևաբար անսպատռութիւնը օտարին է: Ատելով որ՝ ամէն աղգերու մէջ այդ ախտն ողներն բազմաթիւ են: Մենք կը ստելով որ՝ զաւատացիներու համար այդ զանաւոր

նդիստութիւնն ալ աղքային պատօմական ճա-
նայ: Բայց
գրի հետեւութիւնն է, ուստի գաւառացիները
կամ Գր
որ չեն եթէ կենթարկին ալոր ախտին և կո
ներո, ու

վարկին և

Անալիսար կը վճռենք որ Հայոց մամուլը մե-
է:
յուզէ սի ի ի լի զի ի մաղիրը.
կշտամբէ այդ ախտէն բռնուաղները.
խորհի այդ ախտի տարածման առջևն առ-
միջոցներու վրայ:
ակայս ո՞վ կարող է այսպէս խորհել: Մի
տարի առաջ «Մասիս» օրաթերթը աղմուկ-
որոյց այս գժբաղդ հարցին առթիւ: Բժշկ-
ութիւնները առփն, ուզեցին յուղել ազգն և
ալ թէ ամբողջ գաւառները պիտի կորսուին

ժեւան միջոցների մասին:

Ժողովրդեան տնտեսական կեանքի ներկայ նուող և անցողական միջոցն՝ ամենայար- ամանակն է շօշափել նրա արդիւնաբերա- եանքի բոլոր ճիւղերը, և որոշել այն գիսա- ուղերը, որոնց զարգացումը աւելի յարմար լի օգտակար կարող է լինել: Այդ ուսում- ութեան դործում մամուլն էլ ունի իր պաշ- «Մշակը» սիրով կը գառնայ այդ հարցին, միջոցները և հանդամանքները կը ներեն: Կաշվատենք «Մշակի» մէջ հաղորդել մի զիսաւոր կէտեր այն պրօվրամայից, որով է դիտել և ուսումնասիրել մեր ժողովրդի ն արդիւնաբերութեան գործը, և յոյս ու- որ մեր գործին ընդունակ գաւառական ոյ- և մեր թղթակիցները հարկաւոր ուշադրու- կը վերաբերվեն դէպի այդ կարևոր խըն-

---

ՆԵՐԲԻՒՆ ԱՌԵԲԵՐ

օլովի մեր աշխատակից պ. Հայկակի նամա-
տը լինելով, այս անգամ տպում ենք միայն
Մշակի» ներկայ համարի բանափրասկանի
մ, շարունակովինը միւս համարին թող-

Ի՞նչ ԱՅԻ Փիտեսալ քաղաքից, հաճի Երամ
ամեան ինդրում է մեզ տպել հետեւալը.
ողիս, մահտեսի Գրիգոր Խ. Արսէնեան, Ռօ-
փի (Տաճկաստան), 1882 թւին գնացել է
։ Սակայն չենք իմանում թէ այժմ ուր է:
ս ծանուցումը կարողներից ինդրում եմ,
ճանաչում են Մահտեսի Գրիգորին, Կամ

քանի որ կան տիստեր ոյք նուազ անսպա-
ռ չեն աղջի մը համար քան ուրիշ բարո-
ախտեր, և քանի որ այդ ախտերու վրայ
ներելի է, հետևաբար վերջիններու մասին
ելու է, առանց մտածելու թէ ուրիշ աղ-
ջն թէ ոչ այդ ախտերն ու թերութիւն-

Նազ երկրորդ առարկութեան թէ՝ օտար
եթէ չը սիրեն գմեղ ազատ են, մնաք ալ
չենք սիրեր;—Անշուշտ չէք կարող հաւա-
այսպիսի առարկութիւն մը կարելի լինի
ել. և արդարեն կարծես թէ Պօլսեցոյ մը
տակին մէջ կրնայ ծնունդ առնուլ այս-
ածութիւն մը—վասն զի ուրիշ տեղ չը
ցաւ—եւ որ աւելին է հրաստարակուեցաւ:
Ամբոնենք թէ հայ վաճառականը, հայ սե-
զ կարօտ լինի եւրօպացի վաճառականին

Եւ ու կարող է ըմբռնել թէ անդիմացի
անհայի վաճառականները, սեղանադր-
թաճառնատէրները կարօտ լինին հայուն
և դրամին, հետևաբար մեր համարումն

կամար հոգ ընկն:

ունք քրիստոնեայ Եւլուպայի աջակցու-
թայց թէ քրիստոնեայ Եւլուպան ալ մեզ
քաղաքական աշխարհին մէջ, այդ մի
սկանավոր է:

